

foranlediget til at komme nærmere ind paa, hvad det ærede Medlem for Solbælt Amts Bie Valgkreds (Zauber) talte om Religionsundervisningen i Almuehølskerne, som han forment, man kunde vente udelukket, naar vi fik en ny Skoleordning, og som følge deraf, mente han, burde Religionsundervisningen ogsaa ophæves eller indskrænkes ved Seminarierne. Jeg finder mig, siger jeg, ikke foranlediget til at komme ind herpaa, da det dog foreløbig turde ligge temmelig langt ude i Fremtiden, at vi skulde komme til at gaa til, hvad det ærede Medlem omtalte.

Zauber: Maaſte jeg til den høitærede Minister kun maa bemærke, at det dog ikke kan siges, at man bliver ganske ſtaaende ved det Gamle, naar man gjør Seminarierne i deres nuværende Stikſſe mere levedygtige ved at indføre nye Ministeriets Dnſter om de Lønninger, ſom ſtulle knyttes til de nuværende Beſtillinger. Man vandragsligner derved en Reform, ſelv en lille Reform, ibet Ministeriet vil ſige: Nu have vi ſaaet, hvad vi kunne ønske, vi attraa ikke Mere, og vi finde os derfor ikke under nogen Omſtændighed tilbøielige til at gjøre Indrømmelser. Det er meget muligt, at den nuværende Minister vil ſige, at han deſuagtet ikke vil gjøre Indrømmelser, det tvivler jeg aldeles ikke om, at denne ærede Minister vil ſige; men det var dog muligt, at en anden Minister, ſelv om han i mange Henseender ſtod paa ſamme Standpunkt ſom den nuværende, kunde være mere tilbøielig dertil, og i ſaa Tilfælde vilde Folkethinget have bortgivet et Vaaben til at ſætte Noget igjennem i ſaa Henseende.

Ministeren for Kirke- og Underviſningsvæſenet (Scavenius): Det ærede Medlem mente, efter hvad han nu udtalte, at Thinget ſkulde ville følge ham i at forſøge paa at gjøre Statens Seminarier mindre levedygtige ved at udsutte dem. Jeg tror ikke, at Thinget vil følge ham dert.

Zauber: Selv om man ikke følger den høitærede Minister, følger ikke deraf, at man udsutter Seminarierne.

Høgsbro: Inden Forhandlingen ſlattes, vil jeg tillade mig at rette et Spørgsmaal til den høitærede Minister, ikke om Noget, der findes i Lovforſlaget, men om Noget, der ikke findes dert, det er nemlig om Lønningerne for de ved Geheimearkivet anſatte Embeds- og Beſtillingsmænd. Dette Inſtitut pleier ved tidligere Lønningslove at følge ſammen med de andre Inſtituter, ſom her foreligge, og da vi for 10 Aar ſiden, tror jeg, havde Forhandling herom, var der fra Udvalgets Side et enſtemmig Dnſte om en anden Organiſation af Inſtitutet. Siden den Tid have vi imidlertid hventen ſet Noget til en Organiſations-

eller en Lønningslov; jeg vil tillade mig at ſpørge den høitærede Minister, om vi kunne vente det under ham?

Ministeren for Kirke- og Underviſningsvæſenet (Scavenius): Det er naturligtviſ med velberaad Hu, at Arktisforholdenes Ordning ikke er optagen i denne Lov. Jeg tror ikke, at de ganſke naturlige Grunde i de perſonlige Forhold, ſom for Diebliffet kunne forhindre at tage denne Sag op, ere Thinget ubekjendte. Der er ikke fra min eller Ministeriets Side nogensomhelſt Modſtand mod at ſøge den Sag ordnet, i lignende Retning ialtſald, ſom Thinget dengang har ønsket; men man har ikke fundet det rigtig under de nuværende perſonlige Forhold at drive Sagen igjennem, og man tror heller ikke, at den nuværende Ordning er ſaaledes, at der er nogen ſaadan ſærlig Grund til at ſkynde ſig.

Da Ingen yderligere ønskede at yttre ſig, var Forhandlingen ſluttet.

Lovforſlagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afſtemning.

Høgsbro: Jeg tillader mig at foreſlaa dette Lovforſlag henviſt til det ſamme Udvalg ſom det nys behandlede Lovforſlag henviſtes til.

Uden Forhandling og Afſtemning
vedtoges ovennævnte Forſlag.

Den ſidſte Sag paa Dagsordenen, var:

Førſte Behandling af Forſlag til Lov om Lønninger ved Hæren.

(Lovforſlaget findes i Tillæg A. Sp. 1225 ff.)

Lovforſlaget ſattes under Forhandling.

Høgsbro: Ved Finantslovforſlagets 1ſte Behandling tillod jeg mig at fremdrage et enkelt Punkt af Spørgsmaalet om Hærens Organiſationens Gjennemførelſe, ſom jeg da vilde omtale for at ſaae det bragt paa Tale ſaa hurtigt ſom muligt. Jeg ſtal derfor ikke atter komme tilbage dertil, ſkjøndt dette dog var den naturligſte Leilighed til at drøfte det. Imidlertid er det jo ikke det eneſte Spørgsmaal, ſom kan give Anledning til Tvivl med Henſyn til den nye Hærens Gjennemførelſe, og jeg vilde antage det for naturligt, at det Udvalg, ſom eventuelt kommer til at behandle Lønningsloven, ogsaa vil opfatte det ſom ſin Pligt at ſøge Oplyſning om forſkjellige andre Forhold, ſom kunne trænge til Oplyſning, og der